

apró kalácsot készítenek. Ennek élvezete az első kísérletnél gyakran napokig eltartó rosullétet idéz elő; de könnyen hozzá lehet szokni.

Az Ailanthus-szövőt (*Attacus Cynthia*) Európa több országában igyekeztek a közönséges selyemszövő helyében meghonosítani. Hernyója az Ailanthusfán és Ricinuson él, de fűzfalevéllal is táplálkozik. Franciaország több részén, sőt Déli Németországban is teljesen meghonosodott. Hazánkban többen foglalkoztak tenyésztésével, kivált sokat kísérletezett Bustyaházán PISO KORNÉL, de meghonosítása nem sikerült se neki, se másnak. Nem ártana, ha Dél-Magyarországon tennének ez irányban kísérleteket: ott valószínű, hogy meg lehetne honosítani.

Sphinx convolvuli L. mely tudvalevőleg Ázsiában és Afrikában, sőt Ausztráliában is előfordult, az 1901. évben úgy hazánkban mint Németországban rendkívül nagy számban lépett fel, de mégsem oly mennyiségben, mint az azori szigetek egyikén, San Miguelen, a hol hernyója és bábja némely évben a batáta-földeken oly tömegesen található, mint nálunk a fehér pillék (*Aporia*, *Pieris*). Augusztusban a hernyók főleg zöld színűek, szeptember végén pedig leginkább barnák. A földek kitisztítását a pulykákra bízzák, a melyeket odahajtanak s a melyek néhány nap alatt a »helyzetet tisztázzák«. A lepke ott sok esetben nappal is röpül.

Mehádiai molypille. SCHWARZ, liegnitzi (sziléziai) bogarász, néhány éve májusban gyűjtött Mehádia környékén s egyik barlangban nem talált ugyan bogarat, de sötét helyeken molypillétet, melyekből gyakran 20—30 példány ült szorosan egymás mellett és melyek a gyertyavilágtól felriadtak, a mit a megfigyelő a dalmát barlangokban nem tapasztalt. Nézete szerint a pillék csak a nagy forráság elől menekültek a barlangba. Ez a molypille az *Alucita (Orneodes) cymatodactyla* Z., mely a magyar faunára új; sokáig csak Görög- és Dalmátországból volt ismeretes, de az új lepke-katalogus szerint azonkívül nemcsak délkeleti Magyarországon, hanem a magyar Tenger melléken is előfordul.

A selyemszövő Antherea-nemnek ausztráliai fajain közelebb oly szervet fedeztek fel, a melylyel a kikelő lepke a gubót felmetszi. Ez a szerv egy rövid, kemény, fekete, hajlott tüske, mely a felső szárny tövében áll. Kopott példányokon tisztán látható, egyébként elfödik a pikkelyek. A gubó felvágása különben elég hosszú időt vesz igénybe; megfigyelték, hogy az *Antherea Loranthi*-nak arra ötödfél órára volt szüksége.

Dr. Strecker Armin, a ki „Butterflies and moths of North America“ című műve által Észak-Amerikának egyik legismertebb lepkészévé vált, közelébb elhúnyt. Mintegy 200,000 példányt magába foglaló lepke-gyűjteményét Rev. Hoffman D. 20,000 dollárért megvette s a newyorki „American Museum of Natural History“-nak ajándékozta.